

mer det rimeligt, at arbejdsgiveren bevarer den omhandlede ret ved sygdom af længere varighed — det vil normalt sige sygdom af en varighed fra 4 uger og opefter, og risikoen for misbrug af den nu gældende lovbestemmelse over for funktionærer, der ikke er bekendt med den strenge fortolkning, retspraksis er udtryk for, bortelimeres.

Sidstnævnte ændring er motiveret med, at der kan foreligge situationer, hvor der levnes funktionæren en helt urimelig kort frist til at fremskaffe den omhandlede specialisterklæring, idet det efterhånden er almindeligt, at arbejdsgiverne forlanger specialisterklæringen tilsendt inden 4 dage.

Retspraksis har efter forslagsstillernes opfattelse ikke taget tilstrækkeligt hensyn til undtagelsen, hvorefter den alvorlige konsekvens for funktionæren ikke indtræder, hvis der foreligger „fyldstgørende begrundelse“ for, at funktionæren ikke opfylder den i loven foreskrevne pligt.

Til nr. 14.

Motiveringen for denne ændring er den senest foreliggende højesteretsdom på dette område, hvorefter civilforsvarstjeneste sidestilles med militærtjeneste.

Til nr. 15.

I den gældende bestemmelse fastslås det, at indgåelse af ægteskab ikke berettiger arbejdsgiveren til at afskedige funktionæren uden iagttagelse af opsigelsesvarsel.

Bestemmelsen foreslås ophævet, da den efter den stedfundne udvikling må anses for overflødig.

Til nr. 16.

Den foreslåede ændring er til dels af teknisk karakter, idet den fastslår kønnenes ligestilling, men går endvidere ud på at forhøje efterlønnen fra hidtil at omfatte 1, 2 eller 3 måneders løn (afhængig af ancienniteten) til at omfatte 2, 4 eller 6 måneders løn, idet de gældende efterlønsbeløb er for små.

Til nr. 17 og 18.

I § 9, stk. 1, bestemmes bl. a., at funktionærens udgifter til rejse m. v. skal bæres af arbejdsgiveren, som skal yde forskud til dækning heraf. I § 9, stk. 2, bestemmes, at forskud på provision kun af arbejdsgiveren kan kræves dækket i løntilgodehavende eller indtjent provision. Den foreslåede supplerung er nødvendig, da det forekommer, at arbejdsgivere, der yder forskud til rejse, provision etc. under ansættelsesforholdets beståen, lader funktionæren underskrive lånedokumenter eller frivillige forlig, hvorefter de pågældende af arbejdsgiveren udbe-

talte beløb karakteriseres som „lån“, og på denne måde gøres bestemmelserne i § 9, stk. 1, og § 9, stk. 2, illusoriske.

Til nr. 19.

Motiveringen for det her fremsatte forslag er, at opsigelsesvarslerne for de provisionsvederlagte funktionærer ofte er helt illusoriske.

Såfremt en arbejdsgiver har ydet forskud på provisioner på en sådan måde, at funktionæren har en debetsaldo, der f. eks. svarer til funktionærens erstatningskrav i tilfælde af ulovlig bortvisning, misligholdelse etc., da modregner arbejdsgiveren simpelt hen forskudskontoens debetsaldo over for funktionærens erstatningskrav etc.

Det kan ikke antages for rimeligt, at en arbejdsgiver, der beskæftiger provisionslønnede medhjælp, uvarslet skal kunne afbyrde ansættelsesforholdet under forhold, hvor funktionæren står uden økonomiske midler og fra den ene dag til den anden befinder sig på fallittens rand. Arbejdsgiveren er nærmest til at bære risikoen for omfanget af de månedlige a conto-ydelser, der udbetales til funktionæren i henhold til ansættelsesaftalen, og arbejdsgiveren bør tage denne risiko med i de kalkuler, der foretages, før funktionæren ansættes, eller før den provisionsvederlagte funktionær bringer arbejdsgiverens varer i omsætning.

Til nr. 20.

Da det er forekommet, at arbejdsgiverne fradrager betaling for den tid, funktionæren anvender til at søge anden ansættelse, og da dette standpunkt forekommer uacceptabelt, foreslås det at forhindre denne fremgangsmåde.

Til nr. 21.

§ 18, der omhandler indgåelse af konkurrenceklausuler, beskytter funktionæren dels ved at henviser til aftalelovens § 36 (bod) og 38 (konkurrenceklausul), dels ved at foreskrive, at sådanne klausuler kun med retsvirkning kan indgås af en funktionær, der indtager en særlig betroet stilling, eller som indgår aftale med sin arbejdsgiver om udnyttelsesretten til en af funktionæren gjort opfindelse.

Der stilles forslag om, at betingelserne ændres, således at der stadig kræves et særlig betroet ansættelsesforhold, men tillige, at funktionæren har været ansat hos arbejdsgiveren i 3 år, idet der da er en formodning om, at en arbejdstager vil forstå at forlange sin pris for at binde sig på dette specielle område.

Der synes derimod ikke at være anledning til at opretholde den særlige regel om adgang til at indgås